

Els diners del perfum

Dij, 16/09/2010 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

Res de nou sota la capa del cel. L'anunci de la propera visita apostòlica de Benet XVI a Barcelona ha disparat el mecanisme tradicional de reduir les realitats (incòmodes) a economia, factor que cal tenir en compte per no caure en el malbaratament ni derivar cap a despeses sumptuoses. L'austeritat és recomanable. Però l'economia no és el valor màxim. Hi ha reaccions que coincideixen amb els comentaris dels deixebles de Jesús quan és a casa de Simó el Leprós, a Betània. Una dona, que duia una ampolleta d'alabastre plena d'un perfum molt valuós, el va buidar sobre el cap de Jesús. Els deixebles es van indignar: «De què serveix llençar-lo així? S'hauria pogut vendre a bon preu i donar els diners als pobres» (Mt 26,8-9). Amb aquest criteri, les floristeries haurien de tancar per sempre. Hi ha dimensions en la persona que superen les estretors de l'economia. Si l'amor es redueix a diners es converteix en prostitució.

S'han sentit veus i encara se'n sentiran més, tant de dins com de fora de l'Església, que denunciïn un presumpte malbaratament amb motiu de la visita del Papa. Poden tenir un efecte positiu en els organitzadors, per tal que racionalitzin bé les despeses i actuïn amb total transparència, però no han de caure a la trampa de sotmetre's als seus criteris ni a les seves argumentacions, moltes de les quals manquen de la mínima coherència. La visita del Papa a una obra tan singular i coneguda mundialment com la Sagrada Família de Gaudí sortirà a les pantalles de moltes televisions i l'impacte mediàtic es preveu enorme. Si haguéssim de quantificar els rèdits publicitaris que representarà aquest acte per a Barcelona, ningú no parlaria de despeses, sinó d'una inversió, molt rendible. Els tècnics poden fer estudis i presentar-ne les estimacions.

Es tracta d'una visita del Papa a la comunitat cristiana de l'arxidiòcesi de Barcelona. És pertinent, per tant, la pregunta espiritual. El relat de Zaqueu il·lumina amb escreix aquesta situació. Jesús s'allotja a casa seva. És previsible que hi hagués un gran banquet, però es va produir una transformació inesperada. Zaqueu, cap dels publicans, el va acollir amb alegria, primera actitud davant d'una visita desitjada. La seva reacció va ser nítida: «Senyor, dono als pobres la meitat dels meus béns, i als qui he exigit més diners del compte, els en restitueixo quatre vegades més» (Lc 19,8). Alegria per la presència de Jesús, justícia social amb els perjudicats, solidaritat amb els pobres... Aquests són els criteris d'avaluació. La resposta de Jesús a Zaqueu no deixa cap dubte: «Avui ha entrat la salvació en aquesta casa.» No obstant això, «tots els qui ho van veure murmuraven contra Jesús i deien: "Ha anat a allotjar-se a casa d'un pecador!"»

Aquesta visita permetrà unes quantes millores a l'arquebisbat, que ja tocaven fa temps. Sembla que l'Església catalana, com la mateixa societat en la qual està immersa, necessita grans esdeveniments per fer millores, que sense aquests fets també s'haurien d'haver dut a terme.

La visita del Papa a l'Institut Nen Déu, obra beneficosocial de les Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors dedicada a l'assistència de joves amb síndrome de Down i altres discapacitats, representa un gest de valor profètic davant d'una societat que, de manera sibil·lina, aplica mesures per eliminar, ja en el si matern,

aquells éssers que presenten determinats tipus de disminució: «No sabeu que sou temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres?» (1Co 3,16).